

om, hvorledes Stillingen er, og naar jeg kan jevnføre disse med min egen Erfaring, er berettiget til at staa frem og aflægge Vidnesbyrd derom. Det erede Medlem mente, at jeg maatte give nærmere Oplysning. Jeg tænker, at erede Medlemmer let kunne forstaa, at jeg, forinden jeg har stillet min Forespørgsel idag, har set efter ved tidligere Forespørgsler under samme Forhold, og der er Krigsministeren altid staaet op og har sagt: Kom med Beviser, nævn Exempler, nævn Numrene og Officererne, saa kunne de Herrer være overbeviste om, at vi nok skulle tage fat, og jeg tænkte da: Du skal sige den nuværende Krigsminister i dette Stykke; det skal sandelig ikke komme til at mangle hverken paa Numre eller Navne; men de Herrer paa den anden Side ere dog lige misfornøiede, de ville have Mere endnu. Det forekommer mig dog virkelig, at de ikke ere berettigede til at forlange Mere af mig. Naar jeg kommer med en Række af Exempler og med Numre og Navne baade paa Befalingsmænd og Underbefalingsmænd, saa forekommer det mig, at der derved er givet en Traad, som Krigsministeren kan faae fat i, og ved at rinke den op maa der kunne faaas at vide, hvorledes det hænger sammen. Det er derfor uberettiget at forlange af mig, at jeg skal give yderligere Oplysning. Dette erede Medlem kom ogsaa ind paa det Samme som det erede Medlem fra Randers (M. P. Jensen), nemlig paa at tale om, at Rekruterne skulde klage. Ja, de kunne sagtens tale om, at de skulle klage. Det er meget let sagt; men jeg skal kun nævne et Exempel for Rytteriets Bedkommende, som klart viser, hvor urimeligt det er at forlange, at Rytterirekruterne skulle klage. Rytteriskolen er, som et eret Medlem udtalte, et Helvede for Mange, og de, der komme ind paa en Rytteriskole, tænke: Du maa se at komme herfra saa snart som muligt og aldrig at komme her mere, thi det er det værste Sted at komme. Man har ved Rytteriet — om jeg saa maa sige — ligesom en Rapsun paa sig i Modfætning til de andre Rekruter, thi ved den sjerneste Smule, som her er i Veien paa Skolen, saa sige de altid til den Bedkommende: Dersom du ikke tager dig i Agt og Lystrer og passer paa, saa skal du komme til at gaa en anden Skole igjennem (M. P. Jensen: Det er jo Eftertjeneste!). Ja, ved Fodfolket, men det kan sandelig ikke sammenlignes med først at gaa 5 Maanedere paa Rekruttskolen fra 15de Januar til den 15de Juni, saa ligge inde Nesten af Mæret og saa atter møde ved Eskadronen til Rekruttskole den 15de Januar næste Aar. Saaledes er det gaaet Flere. Vi havde f. Ex. ikke mindre end 7 Mand — vi vare i Alt 80 — som maatte gaa ind igjen paa Grund af Uduelighed eller maatte paa Grund af andre Ting. De Herrer kunne nok forstaa, at derigjennem have de en faaand Magt over os ved Rytteriet, at enhver Karl siger til sig selv: Nei

hellere maa du taale og lide end komme her tilbage igjen, og da det jo er vitterligt, at vi ved Rytteriet aflægge en Examensprøve, ved hvilken vi endog skulle have et vist bestemt Antal Points for at kunne komme igjennem, saa bliver det let baade for Ridelæveren og Gymnastiklæreren at bevirke, at en Karl, som han har Magt til, ikke faar det nødvendige Antal Points, og jeg er overbevist om, at dette er sket mange Gange. Naar derfor de Herrer tale om, at Rytterirekruterne kunne klage, saa maa de ikke glemme, at man har en Hemsko paa dem fremfor paa de andre Soldater, idet man truer dem med et andet Stolehold, og, naar de se sig i Speil paa Rekruterne fra Mæret forud, saa kan man byde dem, hvorhen man vil; thi jeg veed fra mig selv, at, naar der blev begaaet Uret imod mig, saa sagde jeg til mig selv: Nei, Et maa du fremfor Alt sørge for, og det er at komme herfra og aldrig at komme her igjen. De Herrer skulle derfor ikke tale saa stærkt om at klage; thi ditt slyr jeg ikke at udtale her, at, naar en Karl havde klaget, saa havde han hele Selstabet paa Nakken, og ved Rytteriet er det jo saaledes, at man ikke kan stille til en eneste Dvælse, hvor det ikke er muligt for en Befalingsmand at faae Karlen straffet, uden at overtræde Reglementet. Hvad ville de Herrer tænke, naar man f. Ex. undersøger, om der er Støv i Pistolhylstret, eller om Hestens Kne ryge lidt, naar man lader Fingeren stryge hen over dem? Dette er Ting, som man har gjort gjældende overfor Karle, som man ikke kunde lide. Ved Rytteriet er det lettere at komme Foltene tillids end ved Fodfolket; det er klart, og derfor vil jeg protestere imod, at det skal være let for en Karl ved Rytteriet at klage. Nei, de skulle nok stikke Riben ind og gjøre en Fløite af den; det kan de Herrer være rolige for. — Det erede Medlem fra Frederiksborg opfordrede mig ogsaa til at nævne mine Kilder. Jeg kan forsikre de erede Medlemmer for, at jeg har mine Kilder fra saa paalidelige Folk, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at det er Sandhed, og at det paa Grundlag deraf vil være muligt for Krigsministeren at komme tilbunds i denne Sag, hvad jeg tror, der er god Billie til fra den høitærede Krigsministers Side. De erede Medlemmer fra Frederiksborg og Randers Ants 2den Valgkreds mente, at jeg skulde gaa privat til Krigsministeren og se at faae Sagen ordnet. Men jeg vil ikke liste mig frem paa Hofestødder; det forekommer mig ikke rigtigt, navnlig overfor dette Tilfælde, og det forekommer mig, at vi maatte ved den Fremgangsmaade, jeg har valgt, kunne opnaa, at vi kunne bidrage Bort til, at der kommer en anden Mand ind i alt Fald ved Rytteriet, og at vi blive fri for den Raahed, som saa ofte viser sig baade hos Officerer og hos Underofficerer. Netop derfor tror jeg, det er rigtigst, at Sagen kommer frem her; jeg tror, det vil have gode Følger, naar